

Sledujete reláciu
Medzi Majstrom a žiakmi
„Zásluha záchrany životov“
Prednáška Najvyššej
Majsterky Ching Hai
Francúzsko, 9. januára 2009
Svet sa stáva
lepším a lepším.
Čína je teraz
veľmi bohatá a veľmi silná.
(Ďakujem vám.)
Dobre, všetci sa majú dobre?
Áno.
Ste teraz šťastní?
Áno. Šťastní!
Malý priestor
ale veľké šťastie.
Všetci sú v poriadku?
Áno!
Áno, trochu sa napite.
Ona je už stará, no aj tak
prišla celú tú cestu.
Koľko máte rokov?
Sedemdesiat.
Sedemdesiat!
Stále taká silná?
A stále dokážete
prísť z takej diaľky!
Dobre, poviem vám príbeh
o oslobodzovaní
zvierat žijúcich v zajatí.
Oslobodzovanie zajatých
zvierat je istý druh
čínskej tradície.
Tento príbeh je o človeku,
ktorý oslobodzoval
zvieratá v zajatí –
nie veľké zvieratá
ale tie malé.
Ktoré?
Veľmi malé,
veľmi, veľmi malé.
Včely.
Včely! Správne.
Čína a Au Lac (Vietnam)
majú obe tradíciu
púšťania zajatých zvierat,
však? (Áno.)
Ale obyčajne to robíme
na 1. a 15. deň v mesiaci.

Však?
Alebo akýkoľvek deň?
Predpokladá sa to
na 1. a 15. deň.
Prečo 1. a 15. deň?
A tiež keď chcete
zmeniť svoje šťastie.
Zmeniť šťastie!
Zmenilo sa niekedy?
Oni dúfajú, že sa zmení.
Dúfajú, že sa zmení.
Potom nie je lepšie
to robiť každý deň?
Niekedy sú mravce
pri našom dome.
Môžeme umiestniť trochu
cukru alebo ryže k ich
hniezdu. Aj to je považované
za oslobodenie zvierat.
Oslobodiť zvieratá znamená
chrániť ich životy,
nechať ich na slobode
a nažive.
Ak hladujú, tiež zomrú.
Takže poskytnúť im potravu
sa tiež počíta ako
ich oslobodenie.
Nemusíme ísť von a kúpiť si
zvieratá, aby sme ich
oslobodili. Niekedy mnoho
vtáčikov príde na náš dvor.
Ak sme chudobní a
nemáme veľa na rozdávanie,
môžeme dať vonku nejaké
zvyšky, aby ich zjedli.
Môžeme dať
zvyšky zeleniny
do rohu nášho dvora, aby
sme nakrmili myši a vtáky.
Aj to je považované
za ich oslobodenie.
Pokiaľ máme dobrotu a lásku
vo svojich srdciach,
keď to robíme,
je to považované
za oslobodzovanie zvierat.
Nečakáme, kým nadíde
1. alebo 15. deň, aby sme
išli von a utratili peniaze
na nákup tých vyhladovaných

a veľmi chorých vtákov,
ktoré boli uväznené
v klietkach po veľmi dlhý
čas, aby si o nás mysleli,
že oslobodzujeme zajaté
zvieratá. Nie. Robme
čokoľvek, čo môžeme,
dobro? Samozrejme,
keď ich oslobodíme,
oni sa cítia veľmi dobre.
Ináč môžeme nechať
nejaké jedlo pre vtákov,
mravce, myši, atď.
Aj to sa počíta.
Existujú tiež divé zvieratá,
ako sú diviaky.
Niekedy pre ne môžeme
odložiť bokom
zvyšky z našej zeleniny,
alebo starú zeleninu,
ktorú nebudeme jesť,
namiesto toho, aby sme ju
vyhodili do odpadkov.
Aj to je považované
za robenie dobrých skutkov.
Samozrejme, nemôžeme
každý deň kupovať mnoho
veľkej a dobrej zeleniny,
aby sme ich nakrmili.
Ale je to lepšie než nič.
Dobre, tento príbeh
je o človeku,
ktorý bol veľmi dobrý
a mal veľmi láskavé srdce.
Pôvodne nebol veľmi
cnostný alebo veľmi
duchovne vyvinutý.
Podľa toho príbehu
to bol pôvodne
predavač vína.
Pôvodne predával víno.
Neviem, či to bol ten druh
vína s vysokým alebo nízkym
obsahom alkoholu.
Niektoré vína
sú nealkoholické.
Možno predával nejaký druh
nealkoholického vína.
Dúfajme.
Nealkoholické pivo.

A tiež moje
Nebeské Vegewine.
Nebeské „vegevino“ nemá
žiaden alkohol, 0% alkoholu.
Dúfajme, že aj on možno
predával tento druh vína
pre mňa.
Takže predával víno
vo svojom obchode.
Jedného dňa zbadal včelu.
Nejaké včela vletela
do jeho pohára s vínom.
Bolo mu tej včely ľúto.
Použil teda paličku,
aby tú včelu vybral,
nechal ju vyšplhať
a potom ju pustil von.
Po chvíli sa včela osušila,
nebola viac opitá
a mohla lietať.
Ale keď začala lietať,
bolo to ako...
Možno vypila príliš mnoho
vína. Úbohá včela.
Jej krídla sa vysušili,
a tak odletela preč.
Od toho dňa
vždy keď videl medonosné
včely spadnúť do jeho vína,
vybral ich von,
pretože uvidel tú prvú,
ako šťastne odletela preč.
Cítil sa kvôli tomu
veľmi šťastný, akoby
on sám bol vyslobodený.
Môžete sa vcítiť
do kože včely.
Predstavte si, že ste to vy,
kto padol do nádoby s vínom
– či už je to
Nebeské Vegevino
alebo nie – aj tak
vám hrozí utopenie.
Správne?
Aj keď tam nie je
žiaden alkohol, aj tak
je nepohodlné vypiť
tak veľa, však? (Áno.)
Takže čokoľvek robíme,
ak sa na to pozrieme

z pohľadu toho druhého
človeka, budeme v poriadku;
budeme vedieť, čo robiť.
Rozumiete?
Rozumieme.
Napríklad,
moje auto je silné
a má veľa konštruktívnych síl.
Ak trochu stúpíte na plyn,
akceleruje takto.
Ak sme ale na úzkych
horských cestách,
na ktorých sú často
chodci, psy, ľudia so psami
alebo čokoľvek,
vždy ho požiadam,
aby spomalil.
Takýmto spôsobom
ľudia nebudú vydesení.
Aj keď ich nezrazíme,
ale ak nejaké auto prejde
okolo vás takto rýchlo,
budete tiež nervózni.
Ak ste odvážni, možno
nebudete nervózni.
Ale budete zahalení
v prachu a toxickom plyne
z emisií.
Pretože ak šoférujete príliš
rýchlo, auto produkuje
množstvo exhalátov.
Takže vždy, keď
prechádzame okolo chodcov,
poviem mu, aby spomalil.
Alebo keď prechádzame
okolo motoriek či cyklistov,
tiež mu poviem, aby
spomalil. Takto sa ľudia
cítia pohodlnejšie
a tiež vďačne.
Zakývajú a povedia:
„Dovidenia!“
Ja poviem: „Pozri,
sú veľmi vďační.“
Vedia, že sme ohľaduplní.“
Povedala som mu,
že nech robíme čokoľvek,
ak sme ohľaduplní
k druhej strane, potom
budeme vedieť, čo robiť.

Predstavte si,
že by ste to boli vy,
kto kráča po ceste
a nejaké veľké auto
prešlo takto,
silno, hlučne a rýchlo
sa prehnalo okolo vás,
samozrejme,
že by ste sa cítili nervózne
a nepohodlne.
Preto by sme sa mali
k ostatným správať
ako sami k sebe.
Čo my Čiňania hovoríme?
Správaj sa k iným tak,
ako by si chcel, aby sa
iní správali k tebe.
Nevnucujme iným to,
čo nechceme,
aby bolo vnucované nám.
Západniari majú to isté
príslovie.
Alkoholici sa nestarajú
o tieto veci.
Chuť alkoholu je taká silná,
že sa nestarajú,
či v tom víne
je aj chuť včely.
Niekedy v ňom
plávajú potkany,
no oni ho aj tak vypijú.
Vôbec sa nestarajú.
Predtým som hovorila
jeden vtip, nie?
Raz spadla myš
do nádoby s vínom.
Snažila sa,
no nemohla sa dostať von.
Vtedy prechádzal okolo
malý kocúrik.
Myš povedala: „Hej,
bratku, pomôž!“
Brat kocúr povedal: „Prečo
by som ťa mal zachrániť?
Nemôžem sa dočkať,
kým ťa zjem, prečo ťa mám
zachrániť?“
Myš povedala: „Áno, viem.
Radšej vyjdem von
a budem ti na večeru,

než by som sa tu utopila
a premárnila svoj život.
Narodila som sa, aby si ma
zožral. Nebola by to škoda,
keby som tu umrela?“
Brat kocúr teda povedal:
„Ak ťa zachránim,
dovolíš mi ťa zjesť?“
Myš povedala:
„Áno, sľubujem.
Nebo i peklo
sú mojimi svedkami.
Sľubujem, že ti dovlím
zjesť ma. Neexistuje, aby
som ti nedovolila zjesť ma.“
Kocúrik sa spýtal:
„Takže mi neutečieš?“
„Nie, nie.
Budem ti vďačná.
Ak mi zachrániš život,
budem pre teba na zjedenie.
Tak či tak zomriem.“
Znelo to veľmi dobre.
Sladké reči. Takže
kocúrik povedal: „Dobre.“
Potom spustil svoj chvost do
nádoby s vínom a povedal:
„Zahryzni sa pevne do môjho
chvosta a ja ťa vytiahnem.“
Vskutku, keď sa myš
zahryzla do jeho chvosta,
vytiahol ju von.
Len čo bola von z nádoby,
myš rýchlo utiekla preč.
Ponáhľala sa do svojej diery,
potom vystrčila nos
a povedala:
„Ďakujem ti, bratku.“
Samozrejme brat kocúrik
bol veľmi nahnevaný:
„Sľúbila si, že mi dovlíš,
aby som ťa zjedol.
Teraz vylez von a nechaj ma,
aby som ťa zjedol. Rýchlo.“
Myš odpovedala: „Ach,
prepáč, bola som opitá
a hovorila som nezmysly.“
Bola opitá
a hovorila nezmysly!
Dobre, vráťme sa

k nášmu príbehu.
O niekoľko rokov neskôr,
jedného dňa zrazu
prišlo do jeho domov
mnoho vojakov.
Bez nejakej otázky
či vysvetlenia
ho uväznili.
Vzali ho k súdu.
Neskôr sa dozvedel,
že je falošne obvinený
nejakými nečestnými ľuďmi.
Preto ho úradníci uväznili.
Toto sa deje neustále.